

STILHEDEN HOLDER MIG

Didde Flor Rotne

Sorgens tunge sten presser
kroppen mod jorden
hvor alt jeg holder af
er spredt omkring mig
som livløs støv

Længslen efter at føde en ny verden
bærer mine bønner hen over
landenes grænser
i den afkræftede nat

Venten er mørkets iboende kraft
en usynlig bevægelse
der vokser for hvert åndedrag

I daggryets spejle står tårerne
som nyfødte drømme
på skabelsens akse

Inde i lysningen
hører jeg fuglenes sang
og den blide regn på bladene

Stilheden holder mig.